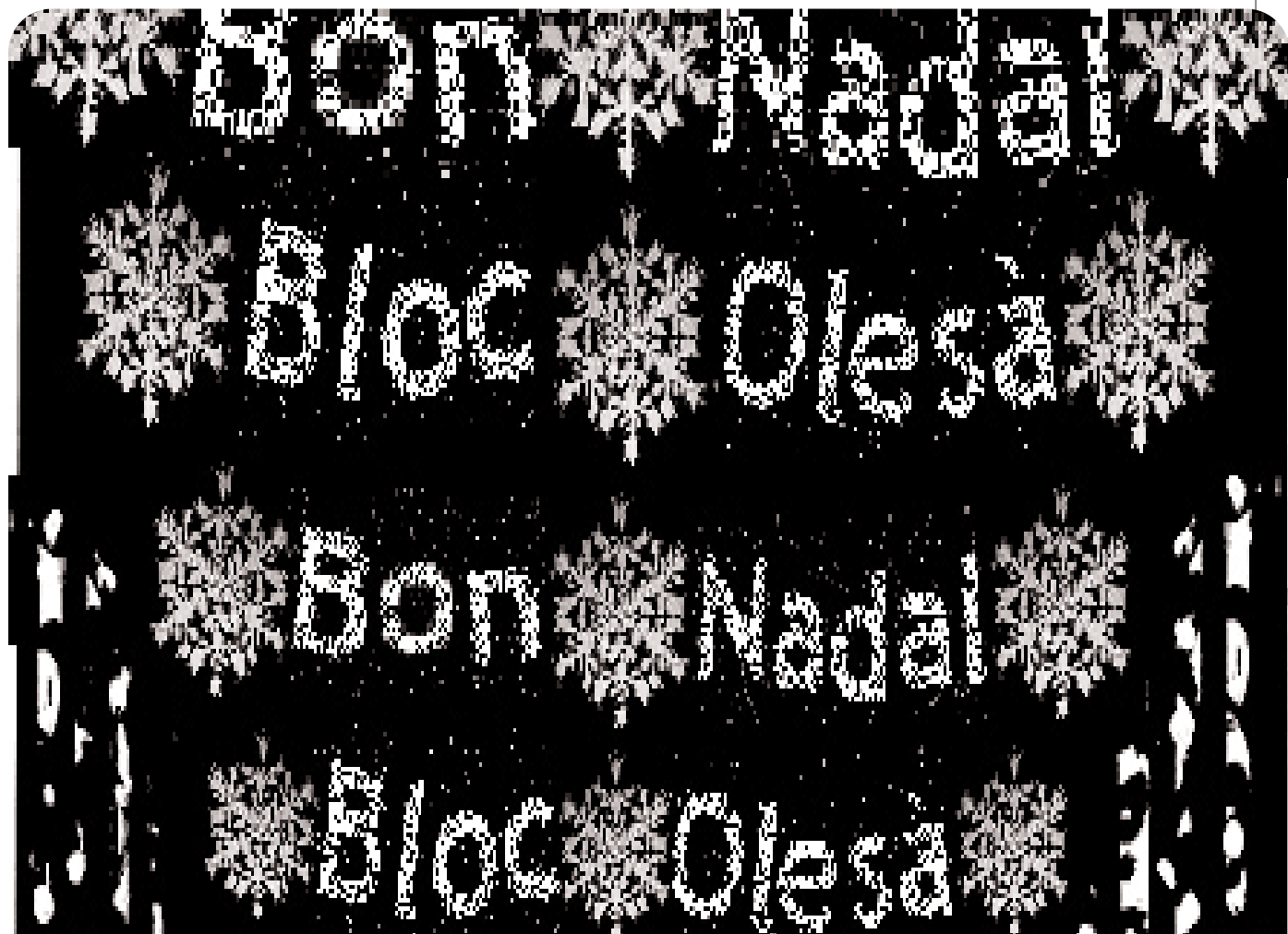

EL BLOC

Desembre 2009

Edita: Bloc Olesà

Torna Nadal

**L'arbre desvetlla sons i el vent escriu
ratlles de llum damunt la pell de l'aigua.
Tot és misteri i claredat extrema.**

Torna Nadal i torna la pregunta.

**¿Proclamarem la pau amb les paraules
mentre amb el gest afavorim la guerra?**

Miquel Martí i Pol

L'alcalde claudica, però Olesa no es rendeix en la lluita contra el traçat de la C-55

Monné anuncia que ha iniciat negociacions "informals" per tal d'aconseguir algunes contrapartides. Les entitats cíviques i el Bloc Olesà seguiran treballant per defensar el territori

Fa uns dies, en el marc d'una visita d'Oriol Nel·lo (PSC), Secretari de Planificació Territorial de la Generalitat, ens vam assabentar que l'alcalde d'Olesa havia claudicat en l'assumpte del pas pel municipi de la carretera C-55. Sí, tal com fa temps ens temíem, l'Equip de Govern ha iniciat negociacions informals per tal d'aconseguir contraprestacions per al municipi en forma d'accessos a polígons industrials, la integració territorial o paisatgística de la infraestructura, o millores en la mobilitat (com si això no fossin obligacions implícites).

L'oposició de l'Equip de Govern al nou traçat de la C-55, ha estat pura aparença

Per descomptat, durant aquests darrers anys l'Equip de Govern no ha fet res de positiu i la seva postura contrària al nou traçat de la carretera no ha estat altra cosa que pur teatre. De sotamà, el senyor Monné deixava fer i acusava diverses formacions polítiques d'haver consentit aquest desastre quan es va aprovar el Pla General, com si ell en fos aliè.

La veritat, però, és que fa quinze anys, quan es va presentar el Pla General, aquest va ser aprovat per unanimitat. I el senyor Monné, malgrat que pretén amagar la seva de responsabilitat, va

El senyor Monné va votar a favor del Pla General que, segons ell, dona cobertura a la desastrosa modificació

ser un dels que va votar-lo a favor. En qualsevol cas, voldríem deixar clar que el Pla General NO preveia la modificació del traçat de la carretera. Al contrari, feia una reserva de terreny per ubicar-hi la connexió entre la C-55 i el quart cinturó.

Després de la C-55 vindrà la nova autovia Vacarisses-Olesa i el senyor Monné farà el mateix: s'hi oposarà de cara a la galeria, però deixarà fer

Però que ningú es deixi enganyar, després de la C-55 vindrà la nova autovia entre Vacarisses i Olesa. De fet, el senyor Monné està utilitzant la mateixa tàctica: de cara a la galeria s'hi oposa, però de veritat deixa cremar etapes. Un bon dia ens trobarem que haurà començat a negociar contraprestacions de manera informal, deixant que trinxin Ribes Blaves, la riera de Sant Jaume i afectant negativament el barri del Poble Sec.

El Bloc Olesà, al llarg de tot el procediment ha anat presentant al·legacions i queixes a la Sindicatura (una d'elles està en l'origen de l'apertura del nou

període d'exposició pública). Ens hem entrevistat amb polítics i partits. Però és molt difícil reixir quan el propi Ajuntament claudica d'entrada; quan es dona més importància als interessos del partit polític que als dels ciutadans d'Olesa qui es representa.

El Bloc Olesà, entitats cíviques i veïns no ens rendirem i seguirem treballant per evitar aquest atemptat al territori

El Bloc Olesà, com altres entitats cíviques i veïns particulars, no pensa claudicar. Hem presentat noves al·legacions i estem en contacte permanent amb el grup de l'Esquerra Unitària Europea del Parlament d'Estrasburg, per tal de presentar un recurs davant de la Unió.

Nosaltres, a diferència de l'Equip de Govern, no ens volem rendir, no acceptem ni volem entrar a negociar compensacions per un traçat que perjudica perillosament el terme d'Olesa de Montserrat i els olesans. No ens deixarem temptar per la teoria del mal menor. La nostra autoexigència i el nostre compromís ens ho impedeixen. Mentre a tot arreu les carreteres s'allunyen de les poblacions, a Olesa les acosten. Mentre Abrera es desempallaga de la C-55 en el seu tram urbà, Olesa el patirà si no hi posem remei.

El camp de futbol i la negociació del canvi climàtic

Sembla que, per fi, aquest proper mes de gener, els futbolistes de totes les edats, i els afeccionats, podran tornar d'un llarg i dur exili a què els havia forçat la falta de voluntat de l'equip de govern per dignificar el camp de futbol

municipal. Sí, una instal·lació pública, situada en un indret de dins del casc urbà, accessible per a grans i menuts... a peu.

No han estat petits els obstacles que s'han hagut de salvar. En les converses per formar govern, després de les eleccions, el Bloc Olesà sempre va posar com a condició preservar l'actual camp de futbol. El PSC, i el candidat a alcalde Monné, ens van respondre que això era innegociable. Mesos després, el ja alcalde enviava una carta a la Generalitat on demanava que els

terrenys que ocupa el camp s'incorporessin a la zona ARE, amb la intenció de que s'hi construís.

Al final, però, la vergonya de que el primer equip de futbol hagués de jugar lluny d'Olesa, el ridícul que hem hagut de passar davant tot Catalunya, els ha forçat a fer unes obres no volgudes que no han estat exemptes de dificultats: un projecte incomplet i deficient i una execució condicionada per una incorrecta planificació. Això s'ha traduït en retards en els terminis fixats per acabar l'obra i en l'ajornament de la tornada dels clubs afectats.

I per acabar-ho d'arrodonir, les afirmacions del regidor d'esports: "el fred, la pluja i la humitat són les causes del retard en les obres". Unes excuses senzillament surrealistes en un dels mesos d'octubre i novembre més càlids i secs que s'han conegut en els darrers cent anys! I en un camp de gespa... ¡artificial!

Deixant de banda ocurrencies que neguen, fins i tot, el canvi climàtic: enhorabona, *futboleros*, i a gaudir-ne... mentre duri.

SOS Llar d'infants Santa Maria

Per a aquells que no la coneixeu (probablement una minoria), la Llar d'Infants Santa Maria és un centre educatiu per a infants amb més de 30 anys de servei a la comunitat olesana.

Aquesta Llar d'Infants, arrelada des de sempre al barri de Sant Bernat, ha estat un element crucial al llarg de la nostra història, ja que ha propiciat que moltes dones (encara avui són les que tenen cura dels fills) poguessin incorporar-se al mercat de treball. Moltes famílies de Sant Bernat, i d'Olesa, han comptat amb un servei que els ha permès aconseguir un major grau de benestar.

Doncs bé, la Llar, catalogada com a laboral, ha perdut una part dels ingressos, aquells que tenien el seu origen en una subvenció del Ministerio de Trabajo. Aquesta retallada no només afecta la Llar Olesana, sinó que moltes altres arreu de l'Estat pateixen aquesta disminució de recursos.

Val a dir que aquest problema econòmic pot portar generar un increment de les quotes que han de pagar els pares o, fins i tot, pot arribar a posar en perill la continuïtat d'aquesta llar d'infants.

El Consistori olesà va aprovar per unanimitat una moció de suport als pares i treballadors del centre.

Des del Bloc Olesà vam presentar, a més, una moció modificada de suport a la llar d'infants Santa Maria en el sentit de:

- Demanar a l'Administració catalana que, davant la necessitat social d'aquest servei educatiu, supleixi la manca d'ajuts del Govern Central per evitar el tancament del centre.

- Que mentre el Govern Central i el de la Generalitat de Catalunya no dotin presupostàriament aquesta partida, l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat prevegi, de manera excepcional, en el seu pressupost del 2010, una subvenció nominal per a la Llar d'Infants Santa Maria que inclogui les despeses de serveis generals: aigua, llum, calefacció, telèfon i neteja del curs 2009-10

L'Equip de Govern només va acceptar el primer d'aquests punts. El segon, que significava una aportació econòmica municipal no massa gran, va ser rebutjat. Sembla que van considerar que aquesta despesa no era tan justa ni necessària com altres a les que ens tenen acostumats; sembla que on ells veuen un capellà o un bisbat (titulars del local), nosaltres, avui, veiem més de cent famílies afectades i, demà potser enormes problemes de places d'educació per a nens olesans de 0 a 3 anys.

Sevilla tuvo que ser

Si, fue en Sevilla donde el Alcalde Monné tuvo el gesto torero de invitar a once botellas de cava, pagando con dinero público, para luego contabilizarlas como cena de trabajo. Ahora también sabemos, por su propia boca, en manifestaciones hechas nada menos que en sesión plenaria, que si se hizo el esplendido fue porque así se lo pidieron los dirigentes del baloncesto olesano. Y, claro, por no defraudar...

De igual modo, también quiso dejar claro que en el momento del convite no estaba solo: "jo, com a molt, vaig beure mitja ampolla".

Lo cierto es que más allá de la anécdota de la generosa invitación del Alcalde con el dinero de los demás, aquel viaje a Sevilla representa el ejemplo de lo que de ningún modo debería hacer un responsable público en tiempos de crisis.

Aquel desplazamiento (un fin de semana largo) del Alcalde y del regidor de deportes, nos costó más de 1.500 euros (250.000 de las antiguas pesetas).

Entre las facturas presentadas por nuestros dos gobernantes destaca la de un almuerzo para cuatro en el restaurante Az-Zait, de la Plaza de San Lorenzo. Parece que los otros comensales eran de la Federación Catalana de Baloncesto.

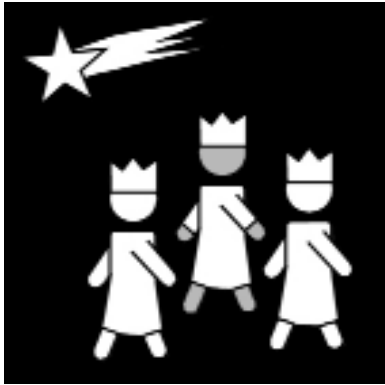
El restaurante Az-Zait, uno de los más *fashion* de Sevilla, está considerado por reputados críticos gastronómicos como un destacado ejemplo de la nueva cocina creativa andaluza y aparece recomendado en diversas guías, entre ellas la guía Michelin.

Pues bien, nuestros próceres desplazados a las finales de baloncesto, convidaron, con nuestro dinero, a tapas de diseño, vino selecto, manjares exquisitos y, aquí también, copas de cava. Total, almuerzo para cuatro, 214 euros.

También el año pasado, el equipo de gobierno aprobó la creación de una nueva tasa de alcantarillado (que ahora han cobrado) porque faltaba dinero a causa de la crisis. ¿Qué crisis? se preguntarán muchos viendo como el alcalde tira de presupuesto municipal.

EL BLOC ENTREVISTA ELS REIS MAGS D'ORIENT

n aquest número, el BLOC té l'honor d'entrevistar els Reis Mags, que ens han fet un foradet a l'agenda, tan ocupada en aquests dies.

-D'on ve el nom de "mags", si porteu més regals que no pas feu màgia?

Estimats, és que les paraules canvien molt al llarg dels anys, i abans la paraula mag volia dir també home savi o home de ciència. Nosaltres érem tres sacerdots, que coneixíem el moviment de les

estrelles, el que avui en dieu astrologia. I amb el temps hem acabat sent els Reis Mags de l'Orient.

-Com és que manteniu la tradició de venir amb carrossa, avui que la tecnologia de les comunicacions i el transport ha avançat tant?

Bé, ja vam fer un petit canvi de substituir camells per carrosses, però després que han passat 2009 anys des que vam emprendre aquesta tasca, tenim clar que venim a portar il·lusió als nens, i mantenim les tradicions perquè els petits així ho esperen. Sabem el fred que pateixen esperant-nos al carrer i nosaltres els ho compensem cada any. Tot i que hem de dir que en Melcior no va poder estar-se'n d'un navegador, per a les nits ennuvolades que no es pot apreciar el cel estrellat.

-Què en podeu dir d'Olesa, aquest any 2009 que és a punt de marxar?

Olesa sí que ha canviat molt. Nosaltres que sempre fem el mateix recorregut, hem pogut apreciar que cada vegada passem entre més blocs de pisos, s'ha fet molt gran aquell poblet entranyable, ja ens costa de diferenciar-lo de la resta de pobles propers a Barcelona. Senzillament, aquella tecnologia que abans apuntàveu, sembla que ha servit per fer molt de negoci, i pobles com Olesa han crescut tan desmesuradament que costa de reconèixer-los. Enyorem aquell parc tan bonic i romàntic que teníeu, o aquell safareig de Can Solé on, fa temps, portàvem els camells a abeurar. Els patges, que tot ho volten, també van dir-nos que a la plaça de les Fonts havien amagat les fonts en un racó, i ara és una extensió negra de llambordes. I també que aviat tindreu una autopista de quatre carrils ben a la vora... En fi, tants canvis que estem contents d'anar encara amb carrossa!

-Què demanarien els Reis per a nosaltres?

En aquests temps de crisi que corren, demanàriem allò que no es pot comprar amb diners: Que es mantingui el sentit comú, que els governadors s'abstinguin d'enganyar-vos i d'escanyar-vos amb més impostos, que intentin fer feliç la gent del seu poble i, sobretot, que se l'escoltin, que no s'hagin fer casseroles o altres coses com a protesta, perquè sembla que les millors armes, que són les paraules, arribats a aquest punt, ja no són vàlides.

Doncs moltes gràcies per haver-nos regalat un trosset del vostre temps i us esperarem, com cada any, als carrers del nostre poble, ben abrigats.

COL.LABORA AMB NOSALTRES

Consulta www.bloc-olesa.net
Envia'ns un mail amb les teves inquietuds o informacions a bloc-olesa@bloc-olesa.net.
Escriu-nos al C/ Ample, 18 baixos 08640 d'Olesa de Montserrat.

Breus

PER UNA OLESA MILLOR

- Ens hem fet ressò que Lluís Garcia Sáez, Luigi, exdiputat del PSC, que va ser detingut recentment en la presumpta trama de corrupció destapada pel jutge Garzón, és un vell conegut de l'urbanisme olesà, ja que va fer diverses obres per a la societat municipal Olesa Urbana a través de la mercantil AGT; entre d'altres un edifici d'habitatges de protecció oficial al carrer Barcelona, font de múltiples problemes un cop entregat al municipi. Luigi va estar imputat el 1999 per una presumpta estafa a conseqüència de l'activitat d'AGT on també va resultar imputat el llavors alcalde d'Olesa, Enric Térmens. El cas va ser finalment arxivat.

- Hem presentat una moció modificada per demanar que, tenint en compte la situació de crisi econòmica en què ens trobem, el Govern de l'Estat que no faci efectiu l'augment de l'IVA que té projectat, ja que perjudica greument ciutadans, empreses i institucions locals. La nostra moció va tirar endavant amb el suport de tots els grups municipals (CiU, Entesa, Esquerra, PP i POI) excepte el del PSC, que va ser l'únic que va votar en contra. Volem agrair el suport d'aquells grups municipals i advertir als anomenats socialistes que la millor política pressupostària és la que garanteix el benestar dels ciutadans i que, en lloc d'incrementar impostos, han de lluitar eficientment contra el frau fiscal.

- Ens vam solidaritzar, com cada any, amb totes les dones que pateixen violència de gènere, i manifestem que donem i donarem suport a totes aquelles iniciatives encaminades a lluitar per l'eradicació d'aquesta xacra social.

- Vam fer públic que el dilluns 16 de novembre dues regidores del Bloc van anar a veure com estaven les obres de la llar d'infants La Baldufa. En arribar a peu d'obra dos operaris les van saludar i els van dir que podien entrar. Quan estaven dins i anaven a accedir a l'ala dreta, van veure un senyor que se'ls apropava ràpidament i, en ser al seu costat, els demanava qui eren. Elles s'identificaren com a regidores municipals. A continuació, el senyor en qüestió, que es va presentar com a encarregat, els preguntà si eren regidores de l'Equip de Govern o de l'oposició. En respondre elles que eren de l'oposició, l'encarregat els va dir: "Tinc ordres expressos del regidor, Sr. Víctor Serrano, de no deixar entrar cap membre de l'oposició. Així que els demano que se'n vagin".

- Hem revisat el contracte del Servei de Recollida de Residus Sòlids Urbans i Neteja Viària a Olesa i hem denunciat alguns punts del contracte que presumptament s'incomplixen. La conclusió de la revisió és que aquest Equip de Govern, tan diligent a augmentar aquesta taxa als olesans (un 10% el 2009 i entre un 10% i un 20% a comerços i indústries previst per al 2010), no ho és de la mateixa manera a l'hora de fer complir el contracte a l'empresa concessionària.

L'HA DITA GROSSA

Quan en el Ple del mes de novembre una persona del públic, en el torn de precís i preguntes, es queixava de com es gastaven els diners a Olesa, l'Alcalde Sr. Monné va dir: "L'únic que fa l'ajuntament d'Olesa és invertir en la gent d'Olesa". I tenia raó, el sr. Alcalde és gent d'Olesa, i per tant el seu sou, diners, desplaçaments, viatges i altres despeses també.

